

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 277.

ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ ΤΗΝ 15. ΙΟΥΛΙΟΥ

1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου μεταβολή, ἡ λαμπρὰ αὐτῇ καὶ περιφανὴς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικά πολιτικὴ ἀλλοίωσις, ἐκίνει ταυτοχρόνως δύο αἰσθητά ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα εἰς τὸν δαθύνουν παρατηρητὴν τὰ αἰσθητά τῆς χαρᾶς καὶ τῆς κατηφείας. Τὸ τῆς χαρᾶς μὲν, διότι ἀπαλλχθέν τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ ἀπολυτοῦ κυβερνητικὸν σύστημα καὶ τὴν ξυνοκρατίαν ἣτις τὸ ἐμάστιζεν, ἐπρόκειτο ν' ἀπολαύσῃ συνταγματικὸν πολιτεύμα, φιλελευθέρως θεσμοθεσίας καὶ νόμους ὑπαγορευομένους οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὸ αὐθαίρετον τοῦ τυχόντος ξένου, τοῦ μὴ γνωρίζοντος οὐδὲ τὰ ἥθη, οὐδὲ τὰ ἔθιμα, οὐδὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ συνάδοντας μὲ τὰς ἐξείς καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τῆς κατηφείας δὲ, διότι ἠσπλῆθον ἐκ νέου τὸ ἔθνος εἰς στάδιον δοκιμασιῶν καὶ πολιτικῆς κρίσεως, ἔθεωρετο δὴ σκολον νὰ ἐξελεθῇ ἐντίμως, ἀδελφῶς καὶ μετ' ἐπιτυχίας, καὶ νὰ ὑπερνικήσῃ πᾶσαν δυσκολίαν.

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἣτις ἦτον ἀρκετὰ δύσκολος καὶ θεινὴ, ἀπέδειξαν πόσον καλῶς συνζυγίζονται τ' ἀληθῆ των συμφέροντα, ὥστε διὰ τῆς διατηρηθείσης τάξεως καὶ ἡσυχίας καθ' ὅλον τὸ μακρυνὸν διάστημα καθ' ὃ διήρκεσεν ἡ Συνταγματικὴ Σύνοδος, καὶ διὰ τῆς συνέσιος, τῆς ὁμονοίας, τῆς μετριότητος, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν συντηρητικῶν φρονημάτων τῶν ἐξέπληξαν ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἣτις ἐδυσελεύετο νὰ πιστεύσῃ, ὅτι λαοὶ διατελέσαντες εἰς πολλῶν αἰώνων δουλείαν, ἔκαμαν ἐντὸς ὀλίγου τοσοῦτον σημαντικὰς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνατροφὴν προσόδους.

Ὁλόκληρος ὁ περιοδικὸς Ἑλληνικὸς τύπος συναισθανόμενος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὴν ἱερότητα τοῦ καθήκοντος τοῦ, εἴτινεν ὡς ἐκ συνθήματος εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Δὲν ὑπῆρχον τότε οὐδὲ ἀναρχικοὶ, οὐδὲ ἀντιθνηκοί, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κακοῦργοι περιέσπειλαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἰλάδομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπωμεν, τὰ κακοῦργήματα τῶν σεβασθέντων τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἐνῶ ἡ περίστασις ἦτον ἀπὸ τὰς καταλληλοτέρως διὰ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀκωλύτως τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τῶν καὶ οἱ νῦν ἀναρχικοὶ ἢ φιλελεύθεροι, καὶ οἱ ἀντιθνηκοὶ οὕτω λεγόμενοι, ἂν πραγματικῶς ἤθελον ἐπιβουλεύεσθαι τὴν αὐτονομίαν τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ δὲν εὐρεθὴ κανεὶς Ἕλληνας ἀπειραθῆναι καὶ εἴτε νὰ προκαλέσῃ ῥήξεις καὶ ἐμφυλίους πολέμους, εἴτε νὰ προδώσῃ ὁπωσδήποτε εἰς ξένους τὴν πατρίδα τοῦ μὴ τοσοῦτον ὅθεν σημαντικὴ μεταβολὴ ἐξετελέσθη θαυμασίως, καὶ ἡ Συνταγματικὴ Σύνοδος μετὰ τινὰς θερμώδεις ὁπωσὺν συζητήσεις συνήθως συμβαινούσας καὶ μεταξὺ τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν, διεκπαιράξωσιν ἡσύχως καὶ χωρὶς νὰ βραχῇ ποσὺς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀπὸ ἀνθρώπινον αἷμα, τὸ μίγα καὶ θαυμαστὸν τοῦ συντάγματος ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπευφήμησεν ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος καὶ ἡσπάσθη τὸ πᾶν ἑλληνικὸν μὲ ἀγαλλίαν, ὡς ἐπισφραγίσαν ὅλας τὰς θυσίας καὶ προσπάθειας τοῦ. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο, ἀπὸ τῆς τρίτης δηλαδὴ τοῦ Σεπτεμβρίου, μέχρι τοῦ διηκπεραιώσας ἡ συνταγματικὴ Σύνοδος τὰς ἐργασίας τῆς διελεύθη, δὲν ἀνεκαλύφθη εἰς κανὲν τῆς Ἑλλάδος μέρους συνομιλία ἢ προδοσία ὁποιεδήποτε· ἀλλ' ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, γεωργοί, ἔμποροι, ναῦται καὶ βιομήχανοι μὲ ἀνυπακομήσαν ἐπερίμεναν τὸν σχηματισμὸν τοῦ πρώτου Συνταγματικοῦ ὑπουργείου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐπροσδοκῶντο ὅλα τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ὑπέσχετο ἡ Σεπτεμβριανὴ μεταβολή. Ἀλλὰ κακὸς ἢ πονηρὸς δαίμων ῥίπτει πρὸς πᾶσαν

σαν προσδοκίαν ἐν τῷ μίσθῳ τῆς ἀξιολόγου κοινωνίας μας τὸ μῆλον τῆς ἐριδος, τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖται ὡς λάφυρον τοῦ πολέμου, καὶ πλῆθος ἀλλοτρίων ζητοῦν τὴν προτίμησιν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ. Νέαι κρῖσις λοιπὸν παρουσιάζεται ἐντεῦθεν, ἡ ὑπουργικὴ, καὶ ἰσοῦτον ἐπικίνδυνος, καθόσον εἰς μὲν τὴν μεταβολὴν τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἀπομακρυνθέντων τῶν Βαυρῶν δὲν εἶχον πλέον οἱ Ἕλληνες ἀντικείμενον μίσους καὶ ἀγανακτήσεως, εἰς δὲ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου ἔπριπε ν' ἀνγνωρισθῶσι δικαίωματα, νὰ συμβιβασθῶσι συμφέροντα καὶ νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἀξιώσεις καὶ φιλοτιμίαι. Εἰς τὴν περίστασιν ἄρα ταύτην, περίστασιν ἀρκετὰ σοβαρὰν, ἀπαιτεῖτο ἐντελὴς παντὸς σύμβαντος λήθη, ἀπαιτεῖτο πατρικὴ ἀγάπη καὶ συμπαθία ὑπὲρ ἐνὸς λαοῦ ἀναξιοπαθούτος, ἀπαιτεῖτο σύνσις καὶ πατριωτισμὸς, ἦτον ἐπ' ἀνάγκης νὰ γίνωσι μεγάλα παραδύψεις διὰ νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ ἀξιώσεις καὶ τὰ συμφέροντα, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστηθῶσι καθ' ὅσον ἦτο δυνατόν τὰ δικαίωματα καὶ αἱ φιλοτιμίαι, καὶ οὕτω νὰ σχηματισθῇ ὑπουργεῖον ἰσχυρὸν καὶ ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων συγκείμενον, διὰ νὰ ἐπαναστήσῃ εἰς τὸν τόπον τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, διὰ ν' ἀνορθώσῃ τὴν οἰκονομικὴν μας καταστάσιν, διὰ νὰ θώσῃ κίνησιν εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον, διὰ νὰ λάβῃ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ δεινοπαθούτος ἔμπροσθεν, ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας, καὶ διὰ νὰ διελθῇ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις μας, καὶ μάλιστα τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἐξ ἀμαρτιῶν μας συνέβη τὸ ἐναντίον. Δὲν ἐσυμφώνησαν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ λαφύρου οἱ ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ὑπουργεῖον σχηματίζεται ἀποκλειστικόν, καὶ ταυτοχρόνως σχηματίζεται τρομερὰ κατ' αὐτοῦ ἀντιπολίτευσις. Ἐντεῦθεν τὸ ἔθνος διηρθεῖ, ἀκαταπαύτως κατασπαράσσεται καὶ δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ δύο ἐχθρικά στρατόπεδα διαμαχόμενα μέχρις αἵματος, ἐξ οὗ βρέχεται πανταχοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἐντεῦθεν τινὲς ἐκ τῶν ὡς προχθὲς φιλελευθέρων καὶ φίλων τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως χαρκτηρίζονται ὡς ἀντιθνηκοὶ καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ὡς χαλκιδόντες συνωμοσίαις κατὰ τῶν καθιστώτων καὶ προσδοκίαις κατὰ τῆς πατρίδος· καὶ ἄλλοι κατηγοροῦνται ὡς δίδοντες ἀφορμὰς εἰς ἐσωτερικὰς ῥήξεις καὶ ἐμφυλίους πολέμους, διὰ νὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς ξένους τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐντεῦθεν συκοφαντοῦνται ἀμοιβαίως οἱ μὲν ὡς διαφθαρέντες διὰ ρυβλίων οἱ δὲ διὰ στεργλίων, συκοφαντοῦνται δηλαδὴ οἱ ἀνυπάκτους καὶ φαναστὰς προδοσίας, ἐκφυλίζονται καὶ ἐξαχρεῖνται καθ' ἐκάστην ὁ Ἑλληνικὸς χαρὰς τῆς διὰ μυρίων διαφθορᾶς καὶ κακοηθείας μίσθου, τῶν ὁποίων ἀμφοτέρωθεν γίνεται χρῆσις, στηθεύουν ὅλας αἱ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος πηγαι, προσβάλλεται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπόληψις ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία ἀσθενοῦν θανάτηφόρον ἀσθενίαν, αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις μας καὶ ἰδίως αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας κατεκείνην χειροτερεύουν, ἡ ἀδεοσύνη μας ἀφίνει τὰ πάντα, καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιδόξον τῆς πατρίδος μας μίλλον κατασταίνεται προδληματικόν.

Εἰς τριαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ὡς ἀμερόληπτοι καὶ φιλελήθεις δημοσιογράφοι, ὡς μὴ ἀνήκοντες εἰς καμμίαν φασίαν καὶ κόμμα, καὶ ὡς ἔχοντες ἱερὰ πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὴν πατρίδα καθήκοντα, συναισθανόμεθα τὸ χρεὶς μας νὰ ἐκθέσωμεν μετὰ παρρησίας τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῶν, δυστυχημάτων αὐτῶν καὶ νὰ προκαλώμεν τὴν παῦσιν τῶν αἰτιῶν, διὰ νὰ παύσωσι καὶ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τῶν. Συναισθανόμεθα ἐπίσης χρεὶς μας νὰ συμβουλευώμεν μετὰ τῆς δεινότητος

ἐν σχημοσύνης ἀμφοτέρω τὰ διαμαχόμενα μέρη νὰ γίνωσι μετριότερα εἰς τὰς ἀξιώσεις των, καὶ νὰ κάμωσιν ἀμοιβαίως παραχωρήσεις διὰ νὰ δυνήθωσιν νὰ συμβιβασθῶσι, καὶ οὕτω νὰ παύσωσι τὰ πρὸ καιροῦ μαστίζοντα τὴν κοινωνίαν μας δυστυχήματα. Συναισθανόμεθα, τέλος, χρεὶς μας νὰ στηλιτεύωμεν τὴν διαφθοράν καὶ τὴν κακοησίαν, διὰ νὰ μὴν ἐκφυλίσθῃ καὶ ἐξαχρεωθῇ ὁ ἐθνικὸς χαρὰς· ἀποτεινόμενοι δὲ πρὸς τὸν ὕψιστον ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν ἀντιλήψιν τοῦ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦσας καὶ κινδυνεύουσας πατρίδος μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ συναδελφὴ μας Ἑλπίς, ἐνῶ ἀκαταπαύτως καταφέρεται κατὰ τοῦ κυρίου Χρηστίδου, καὶ τοσοῦτον ἀδίκως τὸν προσβάλλει, συμβουλεύει ἡμᾶς νὰ μὴν ἐξοικειώμεν εἰς προσωπικότητας, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν ἐπράξαμεν ἄλλω τι, εἰμὴ νὰ ὑπερασπίσωμεν τὸν ἀδίκως ὑπ' αὐτῆς συκοφαντούμενον καὶ προσβαλλόμενον καὶ ἐνταῦθα ἐφ' ὅσον καταλλήλως ἡ παροιμία, α διδάσκαλ', ὅστις διδάσχει καὶ νόμον δὲν ἐκράτεις.

Ἀν ὑπερασπίσθωμεν τὸν κύριον Χρηστίδην κατὰ τῶν ἐχθρικών προσβολῶν τῆς Ἑλπίδος, ἐξέπληρώσαμεν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην κοινωνικὸν καθήκον, διότι ὁ τύπος ὀφείλει νὰ ὑπερασπίζεται τὸν ἀδίκως διὰ τοῦ εἰς τοῦ ὁπωσδήποτε προσβαλλόμενον.

Εἰκοσιεῖς ἡμερὲς κατὰ συνέχειαν ἔτη καθ' ἡ ὑπερίτησιν ὁ κύριος Χρηστίδης τὴν πατρίδα, κατέχων πάντοτε ὑψηλὰς θέσεις ὑπὲρ τῶν ἀμφοτέρων καὶ ἀνταρτήτων δι' αὐτοῦ, ἡ δὲ σημερινὴ πενία τοῦ ἀποδιδόντος ἀκούοντος ὁ τι πώποτε κατεχράσθη τῆς θέσεώς του· ὥστε αἱ κατ' αὐτοῦ κατηγορίαι καὶ προσβολαὶ τῆς Ἑλπίδος δὲν δύναται νὰ ἔχωσι καμμίαν βαρύτητα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἀν ὁ κύριος Χρηστίδης δὲν ἐπέτυχῃ νὰ ἐκλεθῇ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ἡ ἀποτυχία αὕτη πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὰς αἰτίας τὰς ὁποίας πολλὰκις ἀνεφάρκαμεν καὶ νὰ μίζωμεν περὶ τὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν, αἱ δὲ 154 ψῆφοι τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὴν διαλογὴν τῆς κάλπης τῆς Ἑρμουπόλεως δὲν ἦσαν ψῆφοι τῶν φίλων καὶ τῶν κομπάρων (τοῦ ὡς διετρυφῆται ἡ Ἑλπίς, ἀλλὰ ψῆφοι εὐπολῶντων Ἑρμουπολιτῶν οἵτινες θιμώρουν αὐτὸν, ἐκάνον νὰ ὑπερασπίσῃ προσηκόντως ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου καὶ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ τῆς ἐπαρχίας τῆς Σύρου συμφέροντα.

Ἀν ἐλπιώμεθα ἡ ψεύδη καὶ συκοφαντίαι ὅσα διὰ τοῦ Ἀρ', 275 τῆς ἐφημερίδος μας ἀνεφέρκαμεν περὶ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἱποποροδῆς, τοῦ συνομολογηθέντος δὴθεν μετὰ τοῦ κυρίου Συντάκτου τῆς Ἑλπίδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἔχει δίκαιον νὰ μέμνηται ἡμεῖς ἡ συναδελφὴ μας αὕτη, ἀλλὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἣτις εἶχε σχηματισθῇ ἐνταῦθα περὶ τοῦτο, καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν συνεμορφώθημεν.

Ἐξήλθε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα τυπογραφίας τοῦ κυρίου Γ. Πολυμέρη δικατορὶ τῶν κυρίων Γ. Ν. Ναυτοῦ δικηγόρου, πραγματευομένη περὶ τῆς ἐπεμβάσεων τῶν ὑπουργείων εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Βουλευτῶν καὶ τῆς ἐκ ταύτης εὐθύνης.

Τὴν δικατορὶν αὐτὴν ὡς ἀξιόλογον συσταίνουμεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ἀναγνώσεώς της θέλει πληροφορηθῇ ὅτι τὸ Σύνταγμα κατασταίνεται τίτλος

ἄφρονος καὶ νεκρὸς, ὁσάκις τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμεινῇ εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ προσεῖτε θέλει πληροφορηθῇ πόσον εἶναι βαρεῖα ἡ τῶν ὑπουργῶν εὐθύνη, ὁσάκις ἐπηρεάζοντες αὐτοὶ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἐνεργοῦν παρανομίαν ἀσύγγνωστον.

Ὁ κύριος Χ. Εὐαγγελίδης ὅστις καθ' ὅλην τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν τοῦ ἔδοσε τρανὰ δείγματα διαγωγῆς ἐντίμου καὶ ἐναρέτου, συσταίνει ἤδη ἐνταῦθα ἰδιαίτερον ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, κατὰ τὸ εἰς τὴν ἐπομένην στήλην τοῦ παρόντος φύλλου καταχωροῦμενον πρόγραμμά του.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου Εὐαγγελίδου συσταίνόμενον κατάστημα θέλει παρέξει ἀναντιρρήτως πολλὰς καὶ μεγάλας ἡθικὰς εἰς τὴν νεολαίαν μας ὠφελείας, διότι ὡς πρόκειται νὰ διοργανισθῇ, ἐνὶ μεγίστῃ μερίδι τῆς νεολαίας αὐτῆς θέλει διδάσκεισθαι διαφόρους γλώσσας, τέχνας καὶ ἐπιστῆμας, θέλει σωθῇ ἐνταυτῷ καὶ ἀπὸ τὸν μέγα τῆς διαφθορᾶς κίνδυνον εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκειται περιφερομένη ἤδη εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς πόλεως καὶ διδασκομένη αὐτόθι τὴν κακὴν ἡθικὴν.

Οἱ φιλόκαλοι συμπολίται μας, καὶ ἰδίως οἱ οἰκονομικῶν πατέρες πρέπει νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κύριον Εὐαγγελίδην εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ αὐτοῦ, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι λίαν κοινωφελής.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ὀλίγον ἔλειψε νὰ συμβῇ φοροποιὰ πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐνταῦθα νεώριον (καρινάγιον), ἃν ὁ Ἀστυνόμος μας δὲν ἤθελε προλάβει τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ.

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἃν τὸ νεώριον αὐτὸ τὸ ὁποῖον κεῖται ἀπ' ἐνὸς μὲν πλησίον διαφόρων ἐν τῷ λιμένι προσωρμισμένων πλοίων, ἀπ' ἑτέρου δὲ πλησίον τῆς πόλεως, ἤθελε μετατεθῇ εἰς τὸ παλαιὸν Λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ παύσῃ οὕτως ὁ τῆς πυρκαϊᾶς κίνδυνος ὁ ἐπαπειλῶν καὶ τὸν λιμένα καὶ τὴν πόλιν, ἔνεκα τῶν αὐτόθι παρακειμένων τριῶν ἀποθηκῶν γεμουσῶν ἀπὸ ἐμπρηστικῆς ὕλης ἀναγκασιούσας εἰς χρῆσιν τῶν ἐπισκευαζομένων πλοίων, εἰς τὰς ὁποίας ἂν κατὰ συμβεβηκὸς διαδοθῇ τὸ πῦρ, θέλει προξενήσει μέγαν ὄλεθρον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

τὴν 5ην Ἰουλίου 1844.

(εἰς ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας).

Οὐδὲν νεώτερον πολιτικὸν ἢ ἡσυχία ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ κράτος. Δεῖψανα τινὰ τῆς ἀλβανικῆς ἀνταρσίας δὲν παρέχουσι πλέον ἀμμίαν ἀνησυχίαν εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἡ δὲ Συρία φαίνεται ὅτι ἀπ' αἰῶνων ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἡσυχάσῃ ποτέ, καὶ τὸ πεπωμένον τοῦτο εὐλαδούμενοι ἐσυνήθισαν οἱ πολλοὶ νὰ μὴ δίδωσι πλέον μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰς ταραχὰς τῆς Συρίας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἐκεῖ θέλει κατορθώσει ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κοινὴν εὐταξίαν.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις τῆς Ἀλβανίας ἐπιστήθη εἰς τὰ Σκόπια, κατὰ τὴν φρόνιμον διάαξιν τῆς κυβερνήσεως, ἐπιτροπὴ συγκατεστήθη ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς καὶ τοὺς προκρίτους τῆς χώρας, ἡ ὁποία μὲ πολὺν ζήλον ἀκολουθεῖ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ δεδαιώσιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων τῶν παθόντων ἐκ τῆς ἀνταρσίας. Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται πηγάζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ κλοπᾶς καὶ ἄλλας παραβιάσεις τοῦ δικαίου τῆς ἰδιοκτησίας, πολλὰ δὲ τῶν κλαπέντων πραγμάτων ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτροπὴ διεύθυνεν ἤδη εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν 36 ἀποφάσεις περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων. Τὸ μέτρον τοῦτο βεβαίως θέλει εὐχαριστήσῃ εἰς ἄκρον τοὺς κατοίκους.

Ἡ κατὰ τῶν ἐνταῦθα κρατουμένων ἀνταρτῶν γινόμενη ἀνάκρισις ἀπέδειξε συνένοντον τῆς ἀνταρσίας χιλιάρχον τινὰ Ἀλβανὸν, διατελούντα ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης. Οὗτος ἠκολούθει τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τοὺς ἀντάρτας. Ἐκρατήθη καὶ μέλλει νὰ ρευσθῇ μὲ τοὺς λείπους κατηγορουμένους.

— Τὴν 15 ἰουλίου ε. ν. ἐτελέσθη ἐν Λονδίνῳ ὑφ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν ἡ 29η ἐπέτειος ἐορτῆ τῆς ἐν Οὐαττέρ-λου μεγάλης μάχης, ἥτις ὀριστικῶς κατέλυσε τοῦ Ναπολέοντος τὸ κράτος. Εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος τῆς μάχης ταύτης, τοῦ δορυκὸς Οὐέλλινγκτον, ζῶντος ἐστίθη αὐθιμερὸν ἐν Λονδίνῳ ἀνδριάς αὐτοῦ ἑφίππος, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη ἀνέβη εἰς 9 000 λίτρων.

— Διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων, μέλλοντος, ὡς γνωστὸν· νὰ ἐπισκεθῇ τὴν βασιλίαν Βικτωρίαν περὶ τὸν Σεπτέμβριον, ἐτοιμάζεται σόλος μεγαλοπρεπὴς ὑπὸ τὰς διαταγὰς δύο ναυάρχων καὶ τριῶν ὑποναύαρχων τῆς Ἀγγλίας.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἔξω γράμματός τῆς Ἀγγλίας ἔδωκεν ἑνὸς τῆς βουλῆς ὅτι ὁ ἐξίριστος Δὴν Κάρλος, θεῖος τῆς βασιλίσσης Ἰσαβέλλας, εἶναι ἐταίμος νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἰσπανίας, ἃν αἱ δύο νάμεις ἀποφασίσωσι νὰ σύζευξαι τὸν υἱὸν τοῦ μετὰ τὴν βασιλίαν Ἰσαβέλλαν. Τὴν θέλησιν ταύτην ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας ἐρωτήθη ἂν ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐπιθυμῇ ν' ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κατ' ἔτος γινόμενος μέγας χορὸς πρὸς ὄφελος τῶν δυστυχῶν Πολωνῶν, ἔδωκε τὴν ἐξὴν γενναίαν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χοροῦ, συγκατεστημένη ἐκ γυναικῶν.

«Κυρίαι, ὑπέβαλον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν αὐτοκράτορα τὸ γράμμα τὸ ὁποῖον ἠθελῆσατε ν' ἀπευθύνετε πρὸς ἐμὲ, ἀφορῶν τὸν χορὸν ὅστις μέλλει νὰ νὰ λάβῃ χώραν πρὸς ὄφελος τῶν δυστυχῶν Πολωνῶν. Σπεύδω ν' ἀπαντήσω ὅτι καμμίαν αἰτίαν δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ χοροῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν γινώσκει προσωπικῶς τὰς κυρίας αἱ ὁποῖαι συνιστῶσι τὴν ἐπιτροπὴν· ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὸν προκειμένον ἀγαθοεργὸν σκοπὸν, ἂν ὁ κατὰλογος τῶν μετόχων τοῦ χοροῦ δὲν ἐκλείψῃ εἰσέτι, καὶ ἀκόμη ἔχῃτε χρεῖαν χρημάτων, διετάχθη νὰ ὑπογράψω ὁποιοῦνδήποτε ποσότητά ἐγκρίνετε, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων σας.

«ΒΡΟΥΝΩ»

— Νέον χαρτονομίσμα ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πρωτευούσαν. Ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. διατάττουσα τὴν νέαν ταύτην ἐκδοσὴν χαρτονομίσματος εἶχεν ὑπ' ὄψιν δύο σκοποὺς· πρῶτον τὴν ἀποφυγὴν τῆς παραχαράξεως καὶ νοθείας, δεύτερον τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν τοῦ χαρτονομίσματος διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου. Διὰ τὸν πρῶτον ἐπέβλεπεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ νέου χαρτονομίσματος τὴν πλείστην ἐπιμέλειαν καὶ ἀκριβείαν, καὶ τοιοῦτο τρόπον θέλει ἀπελπίσει, νομίζομεν, τέλος πάντων τὴν κατάχρησιν· ἐπειδὴ δὲ τὸ παλαιὸν χαρτονομίσμα, διὰ τὸν ἀξιόλογον τόκον τὸν ὁποῖον ἔφερεν, ἐφυλάττετο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ κιβώτια τῶν λαδόντων, ἡ κυβέρνησις θέλουσα ὥστε τὸ νέον νὰ κυκλοφορῇ ἀδικόπως διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ἡλάττωσε τὸν τόκον ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἡμισὺ τοῖς 100 τὸν μῆνα, καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλει ἐπιτύχει τὸν πρῶτον σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως τοῦ χαρτονομίσματος. Τὸ νέον χαρτονομίσμα θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἀντιμεταλλικὸν μετρητὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ Τελωνεῖον, ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἰδιωτικὰς πληρωμὰς· τὸ παλαιὸν ἐστεινάρη.

— Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς τούτου συνέβη εἰς Χάσκιον συμβῆν ἀξιοθρήνητον. Ἡ πλεισίον τοῦ ναυστάθμου εὐρεσκομένη πυριτοθήκη (Φυσιγγ χανές) ἐτινάχθη εἰς τὸν αέρα καὶ ἐπέφερε τὴν θάνατον εἰκοσι περίπου ἀνθρώπων. Τὸ πῦρ διεδόθη ἐξ ἀμελείας εἰς τὴν ἐκεῖ ἀποθεμιμένην πυρίτιδα καὶ παρήγαγε τὸ δυστύχημα.

— Ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ κοινότης τῶν Ἀρμενίων ἐξελέξατο Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἀστυραιζαδοῦρ, τὸν Πατριάρχην Σμύρνης Κ. Μπαθιάν.

— Ὁ Κ. Καϊακάκης πρῶτον πρέσβυς τοῦ αὐτοκράτορος Νικόλαου ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐλθὼν κατ' αὐτὰς ἐξ Ὁδησσοῦ, ἀπέρχεται σήμερον ἐπὶ Ρωσικοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν οἰκονομίαν του.

(ἐκ τῆς Ἀμκλησίας.)

Τὸ ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ναυπλίας καθυπέβαλε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν σοδάραν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως τῶν Ἐμποροδικείων, τὰ ὁποῖα ὁ νομικὸς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Κ. Λοντίδης διέλυσε παρανόμως καὶ ὑπὸ τῷ δολίῳ προσχηματι τοῦ νὰ συστήσῃ τρίτον Ἐφετεῖον εἰς Πάτρας.

Ὁ Κύριος Λοντίδης διὰ νὰ γίνῃ πρόξενος μιᾶς μελλούσης ὠφελείας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Πατρῶν, τῶν ὁποίων θηρεῖται τὰς ψυχὰς, τοὺς ὑστέρησε τὸ ὑπάρχον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἐμποροδικείων.

Παραγοροῦμεθα μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ ἐν Ναυπλίᾳ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει φρονίσει νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει τὴν τελείαν νέκρωσιν καὶ παραλύσιν εἰς τὸ μικρὸν ἐμπόριόν μας.

Ἐπιφυλαττόμενοι νὰ διαπραγματευθῶμεν ἀκολούθως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, περιορίζομεθα ἤδη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας συνοπτικὰς παρατηρήσεις.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα ἀπαρτίζουσι στοιχειώδες μέρος τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ 1 ἄρθ. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαννουαρίου 1834 Ὁργαν. τῶν Δικαστηρίων, καὶ ὅταν ταῦτα συγχωνευθῶσι μὲ τὰ Πρωτοδικεῖα, εἶναι προφανὴς πρᾶξις τοῦ Νόμου· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ συγχώνευσις αὐτῆς ἀνατρέπει τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Νομοθέτης προσδιώρισε τὰ Ἐμποροδικεῖα· ἡ διαίωσις τῶν πολιτικῶν δικῶν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα εἶναι μίαν τρανωτάτην ἀπόδειξιν, ὅτι θέλει ἀκολουθῆται καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐναντίον τοῦ φυσικοῦ των προορισμοῦ, ὅστις ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν διεκπαίρεισιν των.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα εἶναι τὸ σχολεῖον τῶν ἐμπόρων, διδάσκουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν βύθμειν τῶν ἐμπορικῶν των πράξεων καὶ συναλλαγῶν, συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρὸς τὸν ἐμπορίου, καὶ ἐφελκύουσιν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐμπόρων.

Ἡ εὐτελής οἰκονομία τῶν ἐναυσιῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Ἐμποροδικείων, δὲν ἀντισταθμίζεται μὲ μίαν μόνην ἐμπορικὴν δίκην, δέξαι αὕτη, δικαστραφεῖσα, δικασθῇ κακῶς, ἡ ἀναβληθεῖσα, διακινῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοδικείου.

(ἐκ τοῦ Ἀργίου)

ΠΡΩΤΗ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΗ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ κοινοῦ τῆς πρωτευούσης διὰ τὴν ἐπικρατούσαν πολιτικὴν νηνεμίαν, τὴν παρελθούσαν δευτέραν 26ην τοῦ μηνὸς φαινόμενον νέον ἐδῶ καὶ ἀξιόλογον ἔδωκεν εἰς εὐχάριστον κίνησιν ὅλην τὴν Κωνσταντινουπόλιν· ἡ ἀεροπόρος μηχανὴ τοῦ ἀεροναύτου Κ. Κομάσκην, ἡ τις κατὰ πρώτην ἤδη φοράν ἀνέβη εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ τοῦτον ὄριζοντα καὶ ἐλκυσεν ἐξοπῖσιν τῆς εἰς τὰ ὕψη τοῦ αἰθέρος τὰ ἐκθαμβὰ βλέμματα ὅλων τῶν κατοίκων τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης.

Μεγάλαι προπαρασκευαὶ εἶχον γίνεαι διὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἀξιολόγου τούτου θεάματος, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἶχε χορηγήσει εἰς τὸν ἀεροναύτην Κομάσκην ὅλην τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίαν δαπάνην, ἡ δὲ τερπνὴ καὶ εὐθετος πεδιάς τοῦ Χαϊδάρ πασσᾶ εἶχε προσδιορισθῇ ὡς θέατρον καὶ ὀρμητήριον, ὅθεν ὁ ἀναεὶρος περιηγητὴς ἐμελλε ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν γῆν καὶ ν' ἀναβληθῇ εἰς τοὺς οὐρανούς.

Ἀπὸ πρώτης τῆς δευτέρας ἐκάλυπτε τὸν Βόσπορον πλῆθος ἀκατίων, τὰ ὁποῖα μετεβίβαζον εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀσίας τὸν φιλοθεάμονα κόσμον, καὶ πρὸς τοῦτοι· ἐχρειάσθη νὰ κινήθωσιν ἀτμόπλοια, διὰ νὰ ἐπαρμέσωσιν εἰς τὴν μετακόμισιν τοῦ πλῆθους. Ἦτον ἤδη μεσημβρία, καὶ ἄπειρα πλῆθη συνεκινῶντο ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης περὶ ἀκτοῦ τοῦ Χαϊδάρ πασσᾶ· ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐθεώρει ἐκ τοῦ ἐκεῖ κεκλιμένου περιστύλου· ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως παρήσαν ὑπὸ σκηνῶν· διὰ τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἦτο στημένη μίαν μεγαλοπρεπῆ σκηνή, ὅπου ὁ ἐξ Ἐφῆ πασσᾶς, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὑπαδέχθη τοὺς ΚΚ. πρέσβεις τῶν διαφόρων ἐθνῶν δυνάμειν.

Ο Τηλέγραφος τοῦ Βοσπόρου δίδει τὴν ἐξῆς ἀκριβὴς περιγραφὴν τοῦ θαύματος εἰς τὸ ὅποιον ἦδη παρέστη καὶ χηρὸς τὸ πλῆθος.

Μικρὸν ἀερόστατον διηκοντίσθη κατὰ πρῶτον πρὸς δοκιμὴν. Περί δὲ τὴν μίαν ὥραν μ. μ. ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀερόστατης, κεκοσμημένος μετὰ ποικίλας σημαίας, ἀφ' ἧς καμὲ χαριέντως διαφόρους πορείας προσγίους, ὡς διὰ τὴν ἀποχαιρετήσῃ δὴθεν τὸν Ἀνοκτα, ἤρθη τέλος καὶ μετὰ ῥίγιστο θυμασίως ὁ ἀερόστατης Κομάσκη ἀπεχειρίτα τὸν Ἀνακτα καὶ τὸ πλῆθος κινῶν τὸ λευκὸν τοῦ μαντήλιον ἐκ διαλαίματων ἐρρίπτειν ἄνωθεν πλῆθος χαρτίων πολυχρόων, ἐν οἷς ἦσαν γεγραμμένα στίχοι ὁθωμανικοὶ τὰ χαρτῖα ταῦτα κυματίζοντα ὑπὸ τοῦ αἵματος καὶ παντοιοτρόπως δεχόμενα καὶ ἀντανακλῶντα τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου παρίστανον ἐξάσιον καὶ καινοφανὲς θέαμα. Ἐν τῇ δόλῳ οἱ θεαταὶ ἀνέκλων τὸν τράχιλον διὰ τὰ ἰδῶσι τὴν μηχανὴν ἀεροστατοῦσαν μεταρσίον ὑπὲρ τὰ νέφη ἐκ τοῦ ὕψους τούτου ὁ Κ. Κομάσκη ἀφῆκε πύθικον κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖρας ἐν εἶδος σκιαδός, ἧς ἀναπεπταμένη εἰς τὸν αἶρα ἤλαττονε τὴν ὁρμὴν τῆς πτώσεως, ὡς τε ὁ πύθικος κατέβη ἀκινδύνως καὶ ὑγῆς εἰς τὴν γῆν. Ἐν ἄλλο τοιοῦτο ἀλεξίπτωτον, ἀλλὰ κενόν, ἐφάνετο κατερχόμενον πολλὰ βραδείως μετ' ὀλίγον ἡ μηχανὴ διεκρίνετο ὡς στιγμή, καὶ τέλος ἐγένεν ἄφαντος. Μετὰ τὸ ἐναέριον τοῦτο θέαμα οἱ σχολιοδῶντες ἐξετέλεσαν τινὰς σχολιοδρομίας, ἐπεὶ αἱ βεβαίαι ἐσκαδίσθησαν καὶ οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπιστρίψαν διὰ τοῦ Βοσπόρου ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων τῶν πρεσβειῶν εἰς τὰ ἱερά.

Τὸ πλῆθος ἀπερχόμενον συναπέφερε τὴν μεγίστην περιέργειαν τοῦ νὰ μάθῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ παραδόξου ὁδοπόρου ἀναληφθέντος εἰς τοὺς ἀέρας.

Ἔως ὥρας δὲν ἔχομεν κάμειαν θετικὴν περὶ αὐτοῦ ἔδωκεν. Τούτο μόνον ἐξευρομεν, ὅτι χθὲς τὴν τρίτην ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράλιον μέρος ὀνομαζόμενον Γαλῶδα, πλησίον τῇ Νικομηδείᾳ. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων ἰδόντες ἐκθαμβοὶ καὶ ἐντρομοὶ τὸ ἐνέριον φαινόμενον ἤλαθον εἰς πεφοβημένην τινὰ κίνησιν, μ' ὅλον δὲ ὅλα τὰ πλησιάζοντα μέρη εἶχον περιειδοποιηθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς μελετωμένης ἀναβάσεως τοῦ Κ. Κομάσκη. Οὗτος ἐκεῖθεν, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τὴν γῆν, ἀνυψώθη πάλιν, καὶ ἀκολουθῶν τὴν πορείαν τοῦ ἐγένεν ἄφαντος.

(Ἀ μ α λ θ ε ι α).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Ἰωάννης Ἀλέξ. Γεγὴνη ἀγοράστῃ παρὰ τῆς Ζαχρούλας Συνάντη Βουρλιότῃ τὸ εἰς Παξιμάδια Κορθίου χωράφιον τῆς ὁλῶν σὺδενδρον διὰ δραχμὰς τριακοσίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1244 καὶ ἀπὸ 7 Μαΐου 1844 ἔτους ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου Κορθίου, εἰδοποιεῖ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα προτιμήσεως ἢ ἀπαιτήσεως ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης προθεσμίας, διὰ νὰ ἀπαιτήσωσιν αὐτὸ, ἄλλως δὲ θεωροῦνται ἀπαλλοτριωμένοι ὅταν παρέλθῃ ἡ προθεσμία πρὸς τὴν νομίμου ἐμφανιστέως τῶν.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 10 Ἰουλίου 1844.

Συνέχεια τοῦ Λόγου τοῦ Γυμνασάρχου.

ἔδε τὸ προλαβὼν φύλλον.

Δεύτερον φυσικὸν ἰδίωμα τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀνθρώπος, ἔχει δυνάμεις λογικὰς καὶ δυνάμεις ἀλόγους· καὶ αἱ μὲν λογικαὶ καθ' ἑαυτὰς ἀφαιρέται, φαίνονται ὡς οἰκουροῦσαι ἀδρανεῖς, ὅλιγοδρανεῖς μέχρι τῆς ἐφηβου ἡλικίας· αἱ δὲ ἀλόγοι ἐξ ἑνὸς ἰσχυροῦς ἀρχίζον νὰ ἐνεργοῦν μετὰ γοργότητα εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἡλικιών, εὐθὺς ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας· ἀλλ' ἐν τούτῳ ὅτι χωρὶς ὁδὸν κινούμεναι, φέρονται αὐτομάτως στραγ

γαλῶδες φορὰς, αἰτίνες εἶναι τὰ λεγόμενα ἐλαττώματα καὶ πάθη καὶ κακίαι· ὥστε ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τῆς βρεφικῆς μέχρι τῆς ἐφηβου ἡλικίας καθ' ἑαυτὸν ἀφαιρέμενος, μορφώνεται κτήνος καὶ θηρίον, ποῖος μᾶλλον καὶ ποῖος ἤ τον ἀμφοτέρω ἢ ἐκάτερα κατὰ τῶν σωματικῶν ὀργανισμῶν τὰς διαφορὰς· ὅθεν, ὅταν ἀπὸ τῆς ἐφηβου ἡλικίας αἱ λογικαὶ δυνάμεις ἐπιχειρῶσι πῶς νὰ διευθύνωσι τὰς ἀλόγους, πάσχουσι τότε πάθημα παραπλήσιον, ὅποιον πάσχει ἡνίοχος ἐπιχειρῶν νὰ ἡμιολήσῃ ἵππους πεφουαγμένους, στρηνιῶντας, τραχηλιῶντας, καὶ τὸ κινεῖσθαι ἀναγῶγος καὶ ἀχαλίνως ἐξὲν ἡδὴ πεποιημένους· καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπάτημος καὶ ἀρχέκακος αἰτία, δι' ἣν οἱ πλείστοι τῶν δόκοντων καὶ φασκόντων εἶναι πεπολιτισμένων, πεπαιδευμένων, σοφῶν, φιλοσόφων, ἐπιστημόνων, δὲν διαφέρουσι τῶν τυχόντων θαναύσων καὶ χυδαίων κατὰ τὰ ἐλαττώματα, κατὰ τὰ πάθη, κατὰ τὰς κακίας· τί λέγω; ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσι παραπολὺ διὰ τὴν διότι οἱ μὲν ἀπαιδεῖται, τοὐλάχιστον λόγον μὴ ἔχοντες, ὅστις ὅτι καὶ μεταπειθονται· οἱ δὲ φασκόντες εἶναι πεπαιδευμένοι, ἐφευρίσκοντες ἐπιχειρήματα, δι' ὧν ὑποστηρίζουσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους πᾶν αὐτῶν πάθος, πᾶν αὐτῶν ἐλαττωμα, πᾶσαν αὐτῶν κακίαν, ἐμμένουσιν αὐτοχρημα Μανκαδαῖοι καὶ τοσούτον πρὸς τὸ ἐνεργεῖν δεινότεροι καὶ χαλεπώτεροι, ὅσον ὑπερφέρουσιν τὰ πνευματικὰ καὶ διανοητικὰ μέρη τῶν ὁλικῶν καὶ μηχανικῶν. Ἐλλὰς νευτέρα, Ἐλλὰς ἀρχαία, Ῥώμη, Εὐρώπη ὅλα τὰ ἀπ' αἰῶνος ἱστορικὰ ἔθνη, εἶναι μάρτυρες αὐτοκατήγοροι, ὡς μὴ ὠρελον! τῆς προκειμένης κατηγορίας, τῆς ἐρδανῆς ταύτης καὶ ῥιγεδανῆς ἀληθείας.

Εἰεν, ὦ Ἕλληνας! ποῖον λοιπὸν κανὼνα ἢ νόμον πολιτικὸν ἐξάγμεν ἐκ τῶν δύο τούτων φυσικῶν τοῦ ἀνθρώπου ἰδιότητων; ἰδοὺ ποῖον εἰς ἕκαστον δῆμον ἀνάγκη πᾶσα νὰ ὑπάρχωσι καὶ νὰ συντηρῶνται διηλεκτῶς βρεφκομεῖα καὶ παιδοκομεῖα ἀβρίων τε καὶ θηλειῶν· ὅπου ἄμα μὲν αἱ λογικαὶ δυνάμεις καθήκον καὶ κατ' ὀλίγον νὰ ἀναπτύσσονται, ἄμα δὲ καὶ αἱ ἀλόγοι παραλλήλως νὰ ῥυθμιζονται. Ἡ πρακτικὴ γραμματικὴ τῆς γλώττης, τὰ πρακτικὰ παραγγέλματα τῆς θρησκείας καὶ ἠθικῆς, ἡ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ, ἡ πρακτικὴ γεωγραφία, ἡ πρακτικὴ τοῦ ἐθνικοῦ ἱστορίαι, ἡ πρακτικὴ βιογραφία τῶν ὁμογενῶν ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, ὁκίμια περὶ ζωγραφικῆς, μουσικῆς, γεωργικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιοτέρων διημαχανικῶν τεχνῶν, συγγεγομμένα ἕκαστα μετὰ λέξεις καὶ φράσεις ρυθμικῶς, ἀνεπιτηδύτους προσφύρους, ἀπὸ συγγραφεῖς οὗτοῦ ἐκείνου τοῦ προορισμοῦ, καὶ διδασκόμενα ἀπὸ διδασκάλους αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ προορισμοῦ· αὕτη ἔστω ἡ ἐγκύκλιος ἐκπαίδευσις τῶν βρεφωγῶν καὶ παιδωγῶν. Ἐνὶ λόγῳ, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν πρωτοτύπων τούτων ἐκπιδευτηρίων καὶ μάλιστα νὰ γίνεσθαι φρονετικὴ, γνωστικὴ, πραγματικὴ, σπουδαία, αὐτοεὐχὴ· καὶ ὅχι μηχανικὴ μόνον καὶ ψιτακώδης, καὶ ὅχι ὡς παιδιὰ μᾶλλον ὅχι ὡς μόνον προπαρασκευαστικὴ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὅπως γίνεται τὴν σήμερον, καὶ τοῦτο διὰ διδίων πάντη ἀκαταλλήλων τῶν πλείστων κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ λέξιν καὶ φράσιν καὶ ἐννοίαν. Ὅταν δὲ λέγω — ἀπὸ διδασκάλους αὐτοῦ τοῦ προορισμοῦ — ἀνθρώπους λέγω εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα προτετελεισμένους καὶ τοιαύτην εἰδικὴν κλίσιν ἐνδεικνυμένους, εἴτα μιν ἀνέχοντες τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν ὑπὸ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ δοκιμωτέρους ἀλληλοδιδασκτικοὺς, καὶ ὅχι εἰς τὸ καλὸν μόνον διδασκαλεῖον, ὅπως γίνεται τὴν σήμερον, ὀλιγοφελῶς καὶ πόλυδαπάνως γινόμενον· ὅτι δὲ τὰ παιδοκομεῖα εἶναι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ νὰ ἐφορεύωσιν καὶ νὰ διευθύνωνται ὑπὸ διευθυντηρίων ἐπάρχικῶν ἢ νομαρχικῶν, ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ὑπὸ γυμνασίων τειούτων, περιττὸν νομίζω νὰ ἐπαναλάβω ὅσα περὶ τούτου εἰς τὸν προπερυσινὸν καὶ περυσινὸν μου λόγον ἐπιολόγησα.

Ναί, ὦ Ἕλληνας, ναί ὦ ἄνθρωποι! χωρὶς τὰ τοιαῦτα βρεφκομεῖα καὶ παιδοκομεῖα τοιοιτοτρόπως διοργανισμένα καὶ τοιοιτοτρόπως διευθυνόμενα· χωρὶς τὸν λαοσθέν τοῦτον νόμον, χωρὶς τὸ μέτρον τοῦτο, χωρὶς τὴν μέθοδον ταύτην, παντοῦ δεισιδαιμόνως φυλαττομένην καὶ κατὰ γράμμα εἰς πράξιν βαλλομένην, ἀδύνατον, ἀδύνατον νὰ

ἐξαλειφῶσιν ἢ μετριάσωσιν ἢ ὀλιγοστεύωσι τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ κακίαι! ἀδύνατον, ἀδύνατον νὰ ἐξαλειφθῇ ἢ μετριάσῃ ἢ ὀλιγοστεύῃ ἡ ἀλλοτρίτης αὐτῇ καὶ ὀλιγοτέρας τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν καὶ τῶν μὲν τοιούτων κατὰσταμάτων ἢ ἐν μέρει καὶ ἄτελως ὑπαρχόντων, καί τὸν προβαλλόμενον νόμον ἐργῶ ἐπιβεβαιούντων,

« Οὗτοι μοι τὸν μῦθον ὀνόσσειε· ὅσοι Ἀχαιοί,

Οὐδὲ πάλιν ἐρίει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἰκόμεναι μῦθον. »

Ἀλλ' ἀκούσατε ἡδὴ καὶ τὰ μέλιντα.

Τρίτον φυσικὸν ἰδίωμα τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀνθρώπος εἶναι φύσει κοινωνικὸς, μόνος τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφύχων ὁ ἀνθρώπος· ἀλλὰ, κοινωνία χωρὶς τινὰ νόμον γραπτὸν ἢ ἀγραπτόν, δὲν ὑπάρχει δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ· ὅθεν ὁ τὸν ἀνθρώπον δημιουργήσας κοινωνικὸν, ἐπέπεσε νὰ ἐγχαράξῃ καὶ ἐνεχάραιεν εἰς τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἐν νόμον, καλούμενον διὰ τοῦτο νόμον φυσικόν, τὸν ὅποιον φυλάττων ἢ καθ' ὅσον φυλάττει, κατὰ τοσούτον μόνον δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν κοινωνίᾳ. Τί δὲ προστίθει, τί ἐντέλλεται ὁ φυσικὸς οὗτος νόμος; — ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν — ἀγάπα τὴν ζωὴν καὶ ἐλευθερίαν καὶ περιουσίαν τοῦ πλησίον, ὅπως τὰ τοῦ ἑαυτοῦ σου· ὥστε, τὸ μὲν — ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἢ εἶμαι φίλτατος — εἶναι αὐτότητος ἢ προσωποκότητος αἰσθημα· τὸ δὲ — ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν — εἶναι νόμου ἐνταλμα· ἐκεῖνος μὲν ἔχον ἐπιθυμίαν ἀπεριόριστον καὶ δύναμιν περιορισμένην, τοῦτο δὲ παρέχον δύναμιν ἀπεριόριστον καὶ ἐπιθυμίαν περιορισμένην· ὅχι ἀπλῶς ἀλλὰ σοφῶς καὶ θαυμασίως· ἀμφοτέρω ἐναρμονιζόμενα, καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν συνιστῶντα, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν ἐπιτελοῦντα· καὶ εἰ σαφίσταρον· ἡ μὲν αὐτοκατήγορη ἢ φιλαυτία εἶναι τὸ ἀπεριόριστον ἐλαττήριον πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων πράξεων ἀγαθῶν τε καὶ καλῶν καὶ δικαίων, κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν καὶ ἀδίκων· ἡ δὲ ἐντολὴ τοῦ φυσικοῦ νόμου εἶναι τὸ ὅριον, τὸ μέτρον, ἡ σάβη, ἡ εἰς διακρίνει τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις εἰς προτετελεισμένα καὶ φρονήματα καὶ ἀρετὰς, ἢ εἰς ἐλαττώματα καὶ πάθη καὶ κακίας· οἷον, πᾶσα πράξις ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου βεβαιωμένη, ἢ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ νόμου ὀριζομένη καὶ σταθευμένη, αὕτη εἶναι προτετελεισμένη ἢ φρόνημα ἢ ἀρετὴ· πᾶσα δὲ πράξις ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸν φυσικὸν νόμον περρινομένη, αὕτη εἶναι ἐλαττωμα ἢ πάθος ἢ κακία· καὶ εἰ σαφίσταρον· πᾶσα ἐνέργεια τῶν ἀλόγων δυνάμεων ἀπεριόριστος· κινουμένων ὑπὸ τῆς φιλαυτίας, ἐν αὕτῃ σίδεται ἡ καὶ ὠρελὴ τὴν ζωὴν καὶ ἐλευθερίαν καὶ περιουσίαν τοῦ πλησίον, ἢ αὕτη ἄμα σφοδρὴ καὶ ὠρελούσα κατὰ φυσικὴν ἀντιστροφὴν καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτοῦ· ἡ τοιαύτη πράξις εἶναι ἡ προτετελεισμένη ἢ φρόνημα ἢ ἀρετὴ· τούτων δὲ, πᾶσα ἐνέργεια τῶν ἀλόγων δυνάμεων ἀπολύτως κινουμένων ὑπὸ τῆς φιλαυτίας, ἐν αὕτῃ ἐπηρεάζῃ ὅπως δὴποτε ἢ ὅσον δὴποτε τὴν προσωποκότητα τοῦ πλησίον, ἢ αὕτη ἄμα ἐπηρεάζουσα κατὰ φυσικὴν ἀντιστροφὴν καὶ τὴν προσωποκότητα ἑαυτοῦ· ἡ τοιαύτη πράξις εἶναι ἐλαττωμα ἢ πάθος ἢ κακία (α)

Τούτων οὕτως ἐχόντων, φέρε ἡδὴ ἀναλογισθῶμεν τί εἴπαμεν, καὶ ἐπιλογισθῶμεν τί ἐνδέχεται ἐντεῦθεν νὰ συμβεῖν περὶ αὐτῶν. Ὁ ἀνθρώπος εἶναι, λέγομεν, φύσει κοινωνικός· ἔχει διὰ τοῦτο καὶ σύμφυτον νόμον· τὸν ὅποιον φυλάττων δύναται μόνον οὕτω νὰ ᾔσῃ τοιοῦτος· ἀλλὰ νὰ φυλάττῃ τὸν νόμον τοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως, εἰμὴ κατευθύνων τὰς ἀλόγους δυνάμεις πρὸς αὐτὸν τὸν νόμον, ὡς ἀπὸ ἀφειρησίας πρὸς νύσσαν· ἀλλ' ἐν ᾧ κατευθύνων δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ τὰς λογικὰς δυνάμεις, αὗται φαίνονται ὡς κοιμώμεναι ἄχρι τῆς ἐφηβου ἡλικίας, ὡς ἐπὶ

(α) ΣΗΜ. ἐντεῦθεν γίνεται καταφανές, [ὅτι ὁρθῶς φιλοσοφῇ, ὁρθῶς ἐξηγᾷ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου τὸ νεώτερον/δημοτικὸν φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον ΕΦΑΡΜΟΓΗ.

τὸ πλεῖστον δὲ καὶ δι' ὅλης τῆς ζωῆς· καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ μίξις αὐτῆς ἀντίφασιν· ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ συγγενεῖς αὐταὶ γίνονται παρατηρήσεις, τί παρατηρεῖται πάλιν ἀπεναντίας; παρατηρεῖται ὅμως, ὅτι δὲν ὑπάρχει λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ δὲν συνειπετυγμένους, καὶ δὲν χυδαῖος, καὶ δὲν βάρβαρος, δα-
τις νὰ μὴν ᾔηται εἰς κοινωνίαν· ὅστις ἐπομένως νὰ μὴν λάττει ἐν μέρει τὸν φυσικὸν νόμον· ὅστις ἐπομένως νὰ μὴν ἔχη τινὰ ἥθη καὶ ἔθιμα καλὰ καὶ ἀγαθὰ, νὰ μὴν ἔχη τι νὰ προτερήματα, φρονήματα, ἀρετὰς· καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτο
οἱ περιηγηταὶ περιγράφουσι τοὺς Λαπλάνδους, Σα-
μογιότους, Ἑσκιμώους, Χωτεντώτας, Παπούους, καὶ ὅλους
γονικῶς τοὺς τοιοῦτους· ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τοὺς περιγρα-
φῇ κἀνάς· ὑπάρχουσιν ὁμολογουμένως ἐν κοινωνίᾳ; ἄ-
ρα ὅλα ταῦτα εἶναι φυσικαὶ συνειπεταί.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, ζητεῖται ἤδη καὶ ζητεῖται
συντάμνωσις, πῶς συμβιβάζονται πρὸς ἀλλήλας αἱ φαινόμε-
ναι αὐταὶ ἀντιφάσεις περὶ ἀνθρώπου; πῶς μάλλον αὐ-
ταὶ συμβιβάζονται μετὰ τὴν πιστευομένην ἐκείνην ἀπειρον
Σοφίαν καὶ Πρόνοιαν, ἥτις αἰετὶ τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε,
καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· ὅτις ἀπεφάνθη μετὰ τὴν ἐμφασιν,
καὶ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ κατ' ὁ-
μοίωσιν; ὁ ἔπειτα ἀληθείας, ὡραία εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐὰν ὁ
ἄνθρωπος ᾔηται κατ' αὐτὸ τοιοῦτος, ὁποῖον ἡμεῖς αὐτὸν
ἰδοὺ ζωγραφίζομεν!

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπε, σὺ ὅστις τὰ μὲν ὑπὲρ γῆν καὶ τὰ ὑ-
πὸ γῆν ζητεῖς καὶ περιεργάζεσαι μετὰ Λυγρίως ὄμμα, πρὸς
μόνην δὲ τὴν σεαυτοῦ καταγωγὴν, μὴν τὴν σεαυτοῦ φύ-
σιν αὐτοφλὸς τὰ τ' ὧτα τὸν τε γοῦν τὰ τ' ὄμματα! ὁ ὅχι,
δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοιοῦτος κατ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ σὺ αὐ-
τὸς, ἀλλ' ἡ ἀφύσικος καὶ ἀντιφυσικὴ περὶ τὴν παιδαγω-
γίαν καὶ ἐκπαίδευσιν μέθοδός σου, αὕτη εἶναι ἡ καθιστῶ-
σα αὐτὸν τοιοῦτον· ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, ἔρχου καὶ ἰδε.

Σὺ εἶσαι ἰδοὺ ἕνας ἐξορίστος ἐγγενὴς· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς
ἐξορίας σου εἶσαι ἐφωτισμένος καὶ προσηλυτισμένος ἀξίως·
τῆς ὑψηλῆς καὶ θείας σου εὐγενείας· ἔχεις δυνάμεις ἐπά-
πειρον ἀναπτύξιμους, κατ' ὅς φαίνεσαι θεὸς ἐπίγειος, νέος
νέου κόσμου δημιουργός· εἶσαι φύσει κοινωνικός· εἶσαι
προσηλυτισμένος μετὰ νόμον, τὸν ὁποῖον φυλάττων δύνασαι
καὶ ἐπὶ τῆς ἐξορίας σου νὰ ζήσης εὐδαιμόνως, ὅσον ἐπὶ
ἐξορίας ἐνδέχεται· εἶσαι διοργανισμένος μετὰ τοιαύτην περι-
τεχίαν, ὥστε ζῶν ἐν κοινωνίᾳ δύνασαι εὐκόλως νὰ φυ-
λάττῃς τὸν φυσικὸν τοῦτον νόμον, καὶ φυλάττων νὰ ζῇς
ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ· ἀλλὰ σὺ, πότε παραγνωρίζων, πῶς
τε καταχρώμενος τὸ χάρισμα τοῦτο, προξενεῖς αὐτὸς πε-
ρὶ σεαυτοῦ ὅλην ταύτην, τὴν οὐχ ὀρότητα καὶ ἀθλιότητα
τῶν ἐλκτωμάτων καὶ παθῶν καὶ κακῶν, καὶ τὴν ἐν-
τεῦθεν κακοδαμιμονίαν· ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, ἔρχου καὶ ἰδε.

Πάντες ἄνθρωποι ἔχουν τὰς αὐτὰς λογικὰς δυνάμεις·
πᾶσαι ὁμοῦ δὲν ἐνεργοῦσιν ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων ἐπί-
σης, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀναρρεῖται ἀρδρὴν ἡ φύσις τοῦ ἀν-
θρώπου κοινωνικότης, ἐὰν ὁ καθείς ἐγεννητὴ παντεπιστή-
μων, παντεχνῶν, παντοπράγων, αὐτάρκης· πᾶσαι
λίγω δὲν ἐνεργοῦσιν ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων ἐπίσης, ἀλ-
λὰ κατὰ διαφορὰς ἐν διαφοραῖς ἑκάστου βαθμοῦ· πᾶς
ἄνθρωπος μὲν τοῦτο ἐντάκτως καὶ συνήθως διοργανισ-
μένος, ἔχει τοῦλάχιστον μίαν τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐπ' ἀπειρον
ἀναπτύξιμον· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ τοιαῦται δυνάμεις εἶναι,
τὰς ὁποίας ὀνομάζομεν φυσικὰς δεξιότητας καὶ προορι-
σμοὺς· πᾶσα δὲ τοιαύτη δύναμις ἀρχίζει νὰ ἐνεργῇ μετὰ γο-
ργότητα εὐθὺς ἀπὸ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν· ποῖος ἔχων ὄμ-
ματα, ἄλλως τε καὶ Παιδαγωγὸς ἢ Καθηγητὴς ἢ Διδά-
σκαλος, πῶς ἐφ' ἑκάστου παιδὸς καὶ βρεφὸς δὲν παρατη-
ρεῖ μετὰ θαύματος καὶ συντριβῆν τὸ τοιοῦτον, ἐὰν μόνον πα-
ρατηρῇ ὅχι μετὰ θαύματος τοῦτον τῶν Ἑλιστῶν καὶ Ἑμπε-
ριστῶν; καὶ ὅταν ἀνωτέρω ἐλθόμενος ὅτι αἱ λογικαὶ δυνά-
μεις φαίνονται ὡς οἰκουρούσαι ἀδρανεῖς ἢ ὀλιγοδρανεῖς ἀ-
πὸ τῆς βρεφικῆς μέχρι τῆς ἐφηβῆς ἡλικίας — ἐλγόμεν
μίαν ἀλήθειαν· ἀλήθειαν ὁμοῦ ὅτι τῆς φύσεως, ἀλλὰ συμ-
βεβηκὸς ἀφύσικον τῆς ἀφύσικου μεθόδου, κατ' ἣν παιδα-
γωγοῦντες τὴν νεολαίαν καὶ ἐκπαιδεύοντες, τὸν μὲν ἄν-
θρωπον μορφώνομεν κτήνος μάλλον καὶ θηρίον, τὴν δὲ ἐ-
ξορίαν μας ταύτην Ἰλιάδα κακῶν, ἢ κοιλιάδα κλαυθμῶ-
νος, ἢ δὲ, τι ἄν τις ἄλλο εἴπῃ παραπλήσιον ἢ χειρότερον·
ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκαίμενον πᾶσα προσέτι τοιαύτη δύναμις

εὐμοιρῇ καὶ ἰδιαζούσας περιστάσεις ἀρμοδίας καὶ καταλ-
λήλους, αἵτινες ὅταν παρουσιασθῶσιν ἐκ τύχης ἢ προμη-
θείας, τότε αὐτὴ ἀναπτύσσεται ἐπὶ τὴν ὁρὸν τὸν προω-
θείας, τότε αὐτὴ ἀναπτύσσεται ἐπὶ τὴν ὁρὸν τὸν προω-
θείας. Ἐὰν ὁ Ναπολιὼν δὲν ἐτύχαιεν συγχρόνως με-
τὰ τῆς Γαλλίας τὴν ἐπανάστασιν, ἤθελε ζῆσαι καὶ ἀποθνή-
σκειν πλεονεχίᾳ ἕνας εὐφυὴς Κορσικάνος τῶν ἑαυτοῦ συμ-
πατριωτῶν φαινόμενος ὑψίστους· ὥσπερ εἶναι ὁ Σο-
λων, ἐὰν ὁ Οἰμιστοκλῆς, ἐὰν ὁ Παρικλῆς, ἐὰν ὁ Φειδίας,
ἐὰν ὁ Σωκράτης, ἐὰν ὁ Πλάτων, ἐὰν ὁ Δημοσθένης, ἐὰν
ἐὰν, ἐὰν καὶ ἐπειδὴ πᾶς ἄνθρωπος κατὰ μίαν ταύτην
μόνην τὴν δύναμιν πλησιάζει ἀπὸ τῶρα ἐκείνην τὴν τε-
λειότητα, ἥτις μέλλει ποτὶ νὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἐπ' ἀπει-
ρον ἀνάπτυξιν πασῶν ὁμοῦ τῶν δυνάμεων, ἐκείνου
ἄρα, ὅτι μόνον ἡ τοιαύτη δύναμις ἐν ἑκάστῳ εἶναι, ἥτις
κατ' ὅσον ἀναπτύσσεται, καταυθύνει καὶ τὰς ἰδέας τοῦ
νόμου πρὸς τὸν φυσικὸν νόμον· ὥστε πᾶς ἄνθρωπος ἀνα-
πτύσσόμενος παιδιόθεν ἐντὸς τοῦ προορισμοῦ του, καὶ
κατ' αὐτὸν πρᾶττων καὶ ἐπιτηδεύων καὶ ἐπαγγελλόμενος
εἶναι ὅμοιος καὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου φύλαξ, εἶναι βεβαιότης,
εὐσυνήθειος, μετρίων, μετριοπαθῆς, ἀπλῶς ἐνερ-
γός.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, φέρεται ἤδη ἐφαρμόσωμεν τὴν θε-
ωρίαν ἐπὶ τῆς πείρας, καὶ ἐξηγήσωμεν τὰ περὶ τὸν ἄν-
θρωπον ποικίλα φαινόμενα.

(Ἐπεται Συνέχεια).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.

Α'. Σκοπὸς τοῦ Καταστήματος τούτου εἶναι ἡ ἀνωτέρα
ἐκπαίδευσις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ τοῦ ἥθους μόρφωσις.

Β'. Ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ διδάσκονται οἱ παῖδες
ὅλην τὴν σειράν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, συμφώνως
τῷ Βασιλικῷ διοργανισμῷ τῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων
τοῦ κράτους.

Γ'. Διδάσκονται πρὸς τούτους τὰς τρεῖς Εὐρωπαϊκὰς
Γλώσσας, δηλ.

- α. τὴν Γαλλικὴν
- β. τὴν Ἀγγλικήν.
- γ. τὴν Ἰταλικήν.

Δ'. Οἱ παῖδες τρέφονται καὶ κοιμῶνται ἐντὸς τοῦ Κα-
ταστήματος, ἔχοντες πλούσιον, καθαρίστητα, καὶ πᾶσαν
τὴν λοιπὴν εἰς τοὺς πατρικοὺς οἴκους περιποίησιν.

Ε'. Ὁ Ζῆλος τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι ἡ πραγματικὴ πρό-
σδος τῶν παιδῶν εἰς τὸ διανοητικόν. Ταύτου δ' ἐνεκὸν οἱ
παῖδες ὑποδιαιροῦνται εἰς διαφόρους τὸν ἀριθμὸν τάξεις.
Οὕτως, ὥστε εἰς οὐδεμίαν νὰ συμφορῇται πλήθους ἐμποδί-
ζουσα τὴν πρόσδον, οὕτε δι' ἀνίστους δυνάμεις μαθητῶν τῆς
αὐτῆς τάξεως νὰ γίνεται ματαία τοῦ χρόνου κατα-
τριβή.

Ζ'. Ὁ Ζῆλος τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι ἐπίσης, ἡ πραγμα-
τικὴ πρόσδος εἰς τὸ ἠθικόν ὥστε νὰ μορφώσῃ τοὺς τυφε-
ροὺς καὶ ἀδιαπλάστους εἰσέτι νέους εἰς κοσμίους, χρηστοὺς
θεοὺς, εὐσεβεῖς καὶ χρησίμους πολίτας. Διὰ τοῦτο ἡ ἐξο-
δος τῶν Μαθητῶν ἐκ τοῦ Καταστήματος κατὰ τὰς ὁ-
ρας τῆς ἀναπαύσεως δὲν συγχωρεῖται, εἰμὲν ὅταν ὁ μαθη-
τὴς συνοδεύεται ἢ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ἢ ὑπότινος τῶν ἐν
τῷ Καταστήματι Διδασκάλων.

Ζ'. Ὑπάρχει ἰδιαιτέρος Κανονισμὸς τῶν μαθημάτων
καὶ ὥρων ἑκάστης τάξεως, καὶ βιβλίον ποιότητος διανοη-
τικῆς καὶ ἠθικῆς, ἐν ᾧ κατ' ἑκάστην σημειοῦται ἡ πρό-
σδος καὶ ἡ διαγωγή ἑκάστου ἐκ τοῦ ὁποῖου στέλλεται ἀν-
τίγραφον εἰς τοὺς γονεῖς ἐν τέλει ἑκάστου μηνός.

Η'. Τὸ Κατάστημα εἶναι ὕγιον καὶ εὐρύχωρον, τὸ
ὁποῖον κατὰ λόγον τῆς τῶν μαθητῶν αὐξήσεως, θέλει ἀνα-
λόγως ἐκτείνεσθαι.

Θ'. Ὀνομαστὶ τὰ ἐν τῷ Καταστήματι διδασκόμενα μα-
θήματα εἶναι τὰ ἑξῆς.

- α. Ἡ Ἱερὰ Ἱστορία καὶ Κατήχησις κατὰ πᾶσαν Κυ-
ριακήν.
- β. Ἡ Ἑλληνικὴ θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἀνα-
λόγως τῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν ἑκάστης τάξεως, καὶ

συμφώνως τῷ Βασιλικῷ διοργανισμῷ τῶν Σχολείων καὶ
Γυμνασίων.

- γ. Στοιχεῖα Μαθηματικῆς, Ἀριθμητικῆς, Γεωμετρίας
καὶ Ἀλγέβρας.
- δ. Ἱστορία Γενικὴ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἰδίως.
- ε. Γεωγραφία Γενικὴ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἰδίως.
- ς. Καλλιγραφία.
- ζ. Ἰχνογραφία καὶ Ζωγραφικὴ.
- η. Ἡ Γαλλικὴ.
- θ. Ἡ Ἀγγλικὴ.
- ι. Ἡ Ἰταλικὴ.
- ια. Μουσικὴ ὁργανικὴ.

1. Τὰ τῆς τροφῆς, οἰκιακῆς περιποίησεως καὶ ἐπιστε-
σίας, καὶ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐσθλαίων παιδῶν
εἶναι εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Διευθυντοῦ, ὑποῖον ἄλλοις τὸ κατεστη-
μα εἰς Ἑφορίαν ἐκ τῶν ἀξιόλογων πολιτῶν· τὰ δὲ
λοιπὰ ἐξοδα εἰς διδόντων, ἐματιῶν καὶ λοιπῶν εἰς ἄλλο
τῶν γονέων.

ΙΑ. Οἱ Γονεῖς προπληροῦνται κατὰ τριακοντὴν εἰς τὸν
Διευθυντὴν, διὰ μὲν τοὺς τριετείς μέχρι τῶν δέκα ἐτῶν
ἀνὰ Δραχ. 60 τὸν μῆνα, διὰ δὲ τοὺς ὑπερβίνοντες τὸν
ὅρον τοῦτον ἀνὰ 75.

ΙΒ. Οἱ θέλοντες νὰ εἰσάξωσι τοὺς παῖδας αὐτῶν εἰς
τὸ Κατάστημα τοῦτο, δύνανται νὰ ἀναφερθῶσι κατ' ἐν-
θεῖαν εἰς τὸν Διευθυντὴν εἴτε εἰς ὅτινα τῶν Ἑφθάρων.

ΟΙ ΕΦΟΡΟΙ

Γεώργιος Σπυρίδης Γυμνασιάρχης	Ι. Καρδίνης
Ι. Α. Ράλλης	Π. Γερασιόπουλος
Ν. Πρασσακάκης	Ν. Καλλέργης
Ι. Περιδης	Α. Μικροβουλής
Ζ. Α. Βούρος	Δ. Ταμβάκος
Ν. Παντιὰ Ῥάλλης	

Ο Διευθυντής
Χ. Εὐαγγελεῖδης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Δανειστὰς τοῦ πτωχεύσαντος Θεο-
δώρου Ἀδαμοπούλου κατοικοῦ ἐνταῦθα.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Π. Σύνδικοι ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ
Θεοδώρου Ἀδαμοπούλου κατοικοῦ Ἑρμουπόλεως προσκα-
λοῦμεν ἅπαντας τοὺς Δανειστὰς τοῦ ῥηθέντος ἕνα ἐμφαν-
σθῶσιν ἐντὸς τριακοντῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης πύλοτροπῶς ἢ διὰ νομίμων πληρεξουσίων
τῶν, ἐνώπιον ἡμῶν τῶν Π. Συνδικῶν ἐπὶ τῆς ῥηθεί-
σης πτωχεύσεως, διὰ νὰ δηλώσωσιν ἐν τίνι δικαιοσύνῃ
καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισταί, ἢ νὰ καταβέβωσιν
εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα εἰδικοῦ τμηματικοῦ Ἑμπο-
ρικῶν τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, τὰ δανεικὰ τῶν ἐγγρα-
φα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, διὰ νὰ προ-
χωρήσῃ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπὶ ἀληθείας τῶν δανείων κατὰ
τοὺς τύπους τῶν ἀρθρῶν 501 καὶ ἐπομένων τοῦ ἑμπο-
ρικοῦ Νόμου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγέλλομεν
τὸν κλητῆρα Νικόλαον Περδικάκη νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κα-
ταχώρησιν τῆς παρούσης εἰδοποιήσεώς μας εἰς τὴν ἐνταῦ-
θα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα ὁ Ἑρμῆς, καὶ τοιχοκολληθῇ
ἀντίτυπα αὐτῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Πρωτοδικῶν, τῷ
Εἰρηνοδικεῖν, κατὰ καὶ εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς πό-
λεως πρὸς γνῶσιν τῶν δανειστῶν.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 11 Ἰουλίου 1844.

Οἱ Π. Σύνδικοι
Ἰω. Μ. Ἀπαλῦρας
Κ. Πηλίδης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 12 Ἰουλίου 1844.

ὁ Κλητὴρ
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Ν. Περδικάκης

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου.

(Διευθυνομένης ἤδη ὑπὸ Θ. Προδρόμου